

1761.

1. Abel, Jacobus: De catrajudiciali remedio restitu-
tionis in integrum in supremo Camerae Imperialis
judicio introductione, per conclusum videri latius
novissime de 6. Maii 1768. generatione nos sublata,
neque adeo languam informi rejicienda.
2. Gatzert, Christianus Hartmann Samuel, D.D. jur. ex Decanis:
Franci Christianus Burke . . . summo . . . in utroque
jure honores . . . significat: De jure nobilitatis
mediatorum sabraselles in servitium militare
ablin adducendi dominus pauca praefatus.
3. Hoepfer, Ludovicus Julius Didericus: Introductionis
in jus publicum Romanum antiquum paulo pleno
et specimen. Programmata, quo . . . sollemniter
inauguratio . . . Jacobi Abel et Jo. Josephi Benes-
Mariae Lössband . . . ind'ist.

1782.

4. Koch, Dr. Christophorus: De concursu hypothecarum specialis et generalis.
5. Lindel, Francus: De compensatione in concursu creditorum.
6. Musaeus, Francus Daniel Henricus: et auctoritatem orationem de temporis nostri constitutis advocatos sustendi e republica . . . innotet praemissa dequisitione: quatenus ad finem fundi feudalis a vasallo imponitur jure clientelari communi allodialia esse censentur?.
7. Sickerus, Cornelius Philippus: De assignationibus.
8. Trunk, Francus Jacobus: Imminentia S. R. I. principum Electorum et S. R. I. Cardinalium inter se collata, et ad jura regalia exacta.
- 9th Trunk, Francus Jacobus: Meditatio seu lectio cursoria de imperio principis in rebus ecclesiae obsequi.

manus 2. untl-
4. 1783.

1. Hander, Gartic : De vera fide et natura anti-
chresen.
2. Koch, Fr. Christoph : Iam Hansi Herer et Gartic
Hanker . . . sollemniter in auzonalia indicit. : de
probatione pro exoneranda conscientia in foro Co-
muni ignota pueri praefatus.
3. Koch, Fr. Christophorus : De herede delib. berante
4. Püchel, Immanuel Fridericus : De formato principis
de castro recusabili
5. Schick, Iam. Wilhelmus : De retractu equestri
contra manus mortuas una prescriptibili.
6. Schwanert, Andreas Tripterus : De iure succedendi
feminarum in feudo a femina adquisito.

1784.

1. Beckhold, Georgius Friedrichus Ludovicus: De hereditatis actione conditionali.
2. Koch, Fr. Christoph: De ordine legum in pandocto

1788

Koch, Fr. Christoph: De initio termini probatorii

1786.

Wankel, Francus Baptista Bernardus: De pignore usucapto

1790.

Sundheim, Carolus Friedrichus: De effectu divortii quoad bona inter conjuges communia.

1791.

Ramm, Fridericus Theophilus: De concursu hypothecarum generalis prioris et posterioris in rebus post utraque adquisitis.

1792. Inap, Helmutus Bernhardus: De valore et efficacia pacti cum emolumentum familiarum illustrium et nobilium in iure hereditatis praecipue testatoris.

1787/1 8

DISSERTATIO INAUGURALIS IURIDICA
DE

EXTRAJUDICIALI REMEDII
RESTITUTIONIS IN INTEGRUM
IN SUPREMO CAMERAE IMPERIALIS IUDICIO
INTRODUCTIONE, PER CONCLUSUM VISITATIONIS
NOVISSIMAE DE VI. MAII MDCCLXVIII.
GENERATIM NON SVBLATA, NEQVE ADEO TANQVAM
INFORMI REICIENDA

1 /

QVAM
AVCTORITATE
ILLVSTRIS IURECONSULTORVM ORDINIS
IN ALMA LVDOVICIANA

2

PRO LICENTIA
SVMOS IN VTROQVE IVRE HONORES
CONSEQVENDI

DIE XIV. APRILIS MDCCCLXXXI.
IN AUDITORIO IURIDICO
SOLENNITER PROPVGNABIT

AVCTOR
IACOBVS ABEL,
WETZLARIENSIS.

GIESSAE
TYPIS IO. IACOB. BRAVN, ACAD. TYPOGR.

DISSERTATIO INNOVATIONIS IURIDICAE

DE

EXTRAVIUCIALI REMEDII

RESTITUTIONIS IN INTEGRUM

IN SUPREMO CAMERAE IMPERIALIS IUDICIO
INTRODUCTIONE PER CONCLUSAM VITATIONIS
INDISSIMAE DE VI MAII MDCCXXVIII.

GENERATIM NON SVBLATA, NEQVE ADEO TANQVAM
INFORMI RENCIENDA

QVAM

AVCTORITATE

ILLVSTRIS RECONSULTORVM ORDINIS

IN ALMA IVDVICIANA

PRO LICENTIA

SVMMO IN VTROQVE IURE HONORES

CONSECVENDI

DIE XVI. APRILIS MDCCCLXXXII.

IN AVDITORIO IVDICIO

SOLENNITATE PROMISSA

AVCTOR

JACOBVS ABEL

WITTEBERGAE

DIESSE

FRATRI IO. IACOB. BRAUN. ACADEMICO PRAEPOSITO

PRAEFATIO.

Argumenti, de quo verba facere constitui, vtilitas vsusque practicus viris quidem in iurisprudentia Camerali versatis vel me non monente patebit. Neque his, sed reliquis, queis vel nulla vel perfunctoria saltem rerum Cameralium notitia est, instituti ratio paucis reddenda erit. Sciant itaque, non agi forte de quaestione, quae meram iuris formularii subtilitatem redolet, agi potius de re quam maximi momenti, cuius vsus in praxi & frequentissimus & praestantissimus esse potest. E re quippe partis restitutionem implorantis vel maxime est, gaudere suspensivo, qui huic remedio ex legibus imperii competit, effectu. A sola declaratione de introducenda restitutione ad protocollum iudiciale facta frustra hunc effectum exspectaueris. Pone itaque casum, quem non ita pridem in facto extitisse scio,

PRAEFATIO.

supremum Camerae iudicium inattenta eiusmodi declaratione ferre paritoriam, & demum ipsum mandatum de exequendo decernere. Pone casum, hoc mandatum de exequendo ultimo ante ferias instantes die iuridico emanare, eoque ocyus infinuato mox ad realem executionem properari. Quid nunc consilii? Si introductionis extraiudicialis copia est, salva res erit. Supremum namque iudicium in ipsis etiam feriis extraiudicialium curam habet. Extraiudicialiter implorantem proinde documentum introductae restitutionis vel pro re nata inhibito aduersus imminentis executionis periculum tuebitur. Quid vero tum, si restitutio necessario iudicialiter introducenda esset? Actum sane foret de effectu suspensiuo. Vsque dum enim finitis feriis aditus ad iudicium referetur, de executione interim in maximum sui praeiudicium consummata frustra conqueretur miser implorans. Tanti scilicet interest, argumentum, quod meditor, exactius discuti.

CON-

CONSPECTVS.

Cap. I. *Generalia de remedio restitutionis integrum.* §. I - IO.

Agitur de restitutione aduersus sententias Camerales definitiuas.
§. 1. Eius notio. §. 2. Origo remedii restitutionis in integrum, quatenus aduersus sententias definitiuas competit. §. 3. Eius memoria in antiquis rei iudiciariae imperii monumentis. §. 4. Opinio eorum, qui sub auspiciis Camerae nulla aduersus sententias Camerales iuris remedia agnoscunt. §. 5. Eorum fundamentum, O. C. de 1495. §. 25. genuino suo intellectui restituitur. §. 6. O. C. de 1495. remedia iuris aduersus sententias Camerales nullatenus damnat; §. 7. Potius legitimum eorum vsum probat. §. 8. Exempla restitutionum supremo Camerae iudicio coaeva adducuntur. §. 9. Concluditur, hoc remedium iam a primis temporibus in Camera vstitutum, per recess. Visit. de 1533. & subsequuta decreta generalia quoad formam duntaxat modificatum fuisse. §. 10.

Cap. II. *De eo, quod circa introductionem huius remedii ante decretum commune de 17. Iul. 1760. & subsequentum 6. Maii 1768. Vistationis nouissimae Conclusum iustum fuit.* §. II - 18.

Differentia processus iudicialis & extraiudicialis. §. II. Opinio L. B. de CRAMER, de obligatione restitutionem in regula iudicialiter introducendi. §. 12. Eius rationes. §. 13. Pro legalitate introductionis extraiudicialis rationes in contrarium adducuntur 1) ex primaeno petendae decernendaeque restitutionis modo. §. 14. 2) Ex mente Legum §. 15.

A 3

3) Ex

CONSPECTVS.

3) Ex dubiis Cameralibus de 1595. §. 16. Ad rationes L. B. de CRAMER respondetur. §. 17. In praxi promiscuum iudicialis & extraiudicialis introductionis vsum obtinuisse deducitur. §. 18.

Cap. III. De eo, quod circa introductionem huius remedii post Conclusum Visit. nouiss. de 6. Maii 1768. iustum est. §. 19 - 29.

Monitum Aff. de LVDOLF, vt extraiudicialis restitutionis introductio in vim legis praescriberetur. §. 19. Id quod per decretum commune de 17. Iul. 1760., in eo tamen casu solummodo, introductum fuit, vbi post interpositam reuisionem ad remedium restitutionis conuolaretur. §. 20. Extra hunc casum itaque promiscuus iudicialis vel extraiudicialis introductionis vsus libero partium arbitrio relictus fuit. §. 21. Decretum illud commune per Conclusum Visit. Nou. de 6. Maii 1768. reprobatum fuit. §. 22. Ex quo tandem L. B. de CRAMER legem generalem introductionis extraiudicialis prohibitivam infert. §. 23. Id quod tamen neque cum regulis hermeneuticis, §. 24. Neque cum verbis conclusi, §. 25. Neque cum posterioribus Iudicii Cameralis de emendando restitutionis processu monitis Visitationi exhibitis conuenit. §. 26. Hinc pro libertate iudicialis vel extraiudicialis introductionis etiamnum salua concluditur. §. 27. Quae per praedictum a L. B. de CRAMER allegatum tantum abest, vt conuelleretur. §. 28. Vt potius alio eoque nouissimo exemplo firmitur. §. 29.

CAPVT I.

CAPVT I.
GENERALIA DE REMEDIO RESTITVTIONIS
IN INTEGRVM.

§. I.

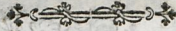
Agitur de restitutione aduersus sententias Camerales definitiuas.

Varias esse restitutionis in integrum species, nemo iurium peritus rerumque forensium triturata vel obiter tinctus ignorauerit. Missis caeteris, quas singulas singillarim perlustrare instituti ratio non fert, de ea duntaxat sermo mihi est, quae aduersus definitiuas supremi Camerae imperialis iudicii sententias competit.

§. II.

Eius notio.

Puto remedium illud iuris ordinarium, vi cuius pars per sententiam Cameralem grauata ex nouis in facto

facto iisque releuantibus, quae antea vel ignorauit, vel minus ad rem facientia credidit, argumentis, causam in eum, in quo ante latam sententiam fuit, statum reduci petit (a).

(a) C. O. C. P. III. Tit. 62.

§. III.

Origo remedii restitutionis in integrum, quatenus aduersus sententias definitiuas competit.

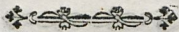
Origo huius remedii vtrum domestica an peregrina sit, in vtramque partem disputatur. Sunt, qui eius natales in iure patrio (a), sunt & alii, qui in iure Romano & Canonico quaerunt (b). Id sane fatendum, prolem patriam (c), exuuiis iurium peregrinorum ornatam dicam? an deformatam, aegre discernere licere.

(a) SENCKENBERG in *Medit. iur.* tom. 2. *Medit.* §. 10. BERNH. HASE in *diff. de restitutione in integr. aduersus sententias supremorum imperii dicasteriorum remedio ordinario.* Giessae 1743. Cap. 2. quorum etiam inclinare videtur vir rerum Germanicarum peritissimus IO. SCHULTER in *praxi iur. Rom. Exerc.* II. §. 30.

(b) GEO. WILH. HOFMANN in *diff. de legitimo sententias Camerae imperialis exequendi modo atque fundamento ac effectu suspensiuo restitutionis in integr.* Argentorati 1749. Cap. 2. §. 21. sq. IO. FRID. LANGE in *diff. de origine, progressu & postea per LL. imperii facta restrictione remedii restitutionis in integrum &c.* Cap. I. §. 3.

(c) *Romana* certe dici non potest. Apud hos enim intuitu maiorum perpetuam rerum iudicatarum autoritatem ex instrumentis noniter repertis in regula non conuellendam firman-

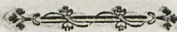
L. 35.

L. 35. ff. § 4. Cod. de re iudic. tot. tit. Cod. de errore calculi. L. 1. Cod. si aduersus rem iudic. Non nisi per exceptionem vel in causis fiscalibus publicisque, vel maioribus, qui seu legationis & reipubl. causa abfuerunt, seu ex falsis testimoniis, seu ex iureiurando aduersarii succubuerunt, beneficium restitutionis in integrum aduersus sententias indultum fuisse legimus in *L. vn. Cod. de sent. adu. fisco la-tis retract. cit. L. 35. ff. de re iud. L. 1. C. quibus ex causis maiores in integr. restit. L. 33. ff. de re iud. L. 31. de iureiur. siue volunt. siue necess.* Aequè minus Canonica dici potest restitutio nostra: monasteria siquidem & ecclesiae duntaxat sunt, quibus Canones restitutionem in integrum aduersus sententias largiuntur. *tot. tit. X. de in integr. restit.* Has iure minorum gaudere constat; adeoque, quod ad fundandum remedium nostrum maioribus quibuscunque competens faciat, nihil exinde deducere licet. Quid itaque restat? Non eam fuisse apud Germanos rerum iudicarum auctoritatem, quin post tractum temporis litem decisam ex iusta causa retractare sententiamque rescindere licuerit, obseruauit I. P. a LVDEWIG in *diff. de praerog. duc. Wurtenb. Sect. 2. C. 3. §. 2. lit. 1.* ipsisque rerum gestarum monumentis comprobauit GE. LVD. BOEHMER in elegantissima *diff. de pro-uocat. iur. Germ. Cap. 2. §. 7. lit. e.* Neque quidquam genio nationis nostrae, aequitatis nunquam non studiosissimae, magis conuenit. Sub nomine peregrino latere leuiterationem Germanicam ad restitutionis Romanae placita pedetentim inflexam, ex rationibus a SENCKENBERGIO l. c. allatis, nouoque plane insigni documento, quod perillustri & de re imperii iudiciaria meritissimus L. B. de HARPPRECHT in opere immortalitate digno, quod inscripsit *Staatsarch. des K. R. C. G. Vol. I. sub N. 30. p. 158.* produxit, firmissime mihi persuasum habeo.

B

§. IV.

§. IV.

Eius memoria in antiquis rei iudiciariae imperii monumentis.

Memoriam huius remedii diu ante, quam modernum Camerae imperialis iudicium erigeretur, vstiti antiqua rei imperii iudiciariae documenta conseruauerunt. Sic exemplum causae restitutionis iam a. 1448. in antiquo Camerali iudicio discussae protulit perillustri L. B. de HARPPRECHT (a); & in deliberationibus comitialibus puncto iustitiae a. 1486. habitis Collegium Principum inter alia monebat:

„Seine Gnade (de imperatore sermo erat) restituire auch Niemand in integrum, dann aus Urfachen in Rechten erlaubt (b).

(a) loc. cit. N. 26. p. 140. sq. Causas tamen restitutionis in integrum tum temporis a iudicis Curiae potestate exceptas & immediato Caesaris iudicio reseruatas fuisse, praeter SENCKENBERGIUM Med. 4. §. 18. modo laudatus perillustri Auctor l. c. §. 171. p. 93. obseruauit.

(b) Staatsarch. Vol. I. §. 130. p. 80.

§. V.

Opinio eorum, qui sub auspiciis Camerae nulla aduersus sententias Camerales iuris remedia agnoscunt.

Sub auspiciis moderni Camerae imperialis iudicii, caue credas, nullum huius remedii usum fuisse. Multis equidem quondam opinio haesit, ab initio aduersus sententias Camerales nulla iuris remedia compe-

pe-

petiisse (a). Quantum ad remedium restitutionis in integrum in specie, ipsa O. C. de 1495. §. 25.

„Das C. G. soll seinen gestrackten Lauf haben, un-
 „verhindert eynicher Restitution, Supplication, A-
 „vocation, oder in ander Wege Aufschleg, die aus
 „ordentlicher Form oder Erkenntniß des C. G. auf
 „sunderlich Commission nit erlangt waeren:

si cortici verborum adhaerens, huic remedio repu-
 dium scripssisse videri poterat. Sed post ea, quae
 perillustri L. B. de HARPPRECHT im Staatsarch. Vol.
 2. §. 83. p. 83. inprimis ad illustrandum hunc textum,
 in medium protulit, non credo futurum, qui eundem
 errorem porro erraturus sit.

(a) HOFMANN in cit. diff. & Cap. §. 24. LANGE l. c. §. 4.
 GE. LVD. BOEHMER in comment. de remedio syndicatus ad-
 uersus sententias Camerae imperii Cap. 2. §. 3.

§. VI.

*Eorum fundamentum, O. C. de 1495. §. 25. genuino suo
 intellectui restituitur.*

Ordines quippe Imperii iam pridem arbitrariam
 rei iudiciariae sub Imperatore Friderico III. rationem
 aegre tulerant. Potissimum eos frequens caussarum
 e Curiis imperialibus ad Aulam Caesaream auocatio,
 cui & praetextus restitutionis in integrum ansam
 subinde dederat, (§. 4. lit. a.) male habebat. Inde,
 cum de reformatione iustitiae erigendoque stabili iu-

dicio a. 1486. confilia agitentur, monuerant Principes:

„Sr. Gnaden (der Kaiser) fordere keine Sache an
 „sich, nehme keine ab: restituire auch Niemand in
 „integrum, dann auß Ursachen in Rechten erlaubt.
 „(§. 4.)

paullo mitius Electores:

„dem C. G. seinen ziemlichen Lauf, Oberkeit und Ge-
 „zwingnüß zu lassen.

Vnde factum, vt passus supra §. praec. citatus, proiecto Ordinationis de 1487. primum insertus, in ipsam Ordinationem Cameralem de 1495. postmodum migrauerit. (a).

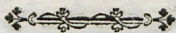
(a) L. B. de HARPPRECHT l. c.

§. VII.

O. C. de 1495. remedia iuris aduersus sententias Camerales nullatenus damnat.

Tantum itaque abest, vt ille textus Ordinationis Cameralis pro fundamento remediorum iuris, in specie nostri, exclusiuo allegari queat, vt potius certo certius sit, actum ibi tantummodo fuisse de abolendo eo restitutionum genere, quas in caussis a Iudicibus imperii decisiss immediate a Caesare extrahi moris hucusque fuerat, & vnde iudicio Camerali in suis functionibus impedimentum timebatur.

§. VIII.

§. VIII.

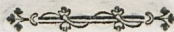
Potius legitimum eorum usum probat.

Quin immo, si quid video, idem ipse Ordinatio-
nis Cameralis textus *sanum legitimumque* remediorum
iuris aduersus sententias Camerales usum mox in ipsa
huius iudicii institutione apprime confirmat. Repro-
bando nimirum ea solummodo remedia, „*die aus or-
dentlicher Form oder Erkenntniß des C. G. nit erlangt
waeren*; nunquid probat illa, quae secundum ordi-
nem iuris & ex cognitione Iudicii Cameralis impe-
trarentur?

§. IX.

*Exempla restitutionum Supremo Camerae iudicio coeua
adducuntur.*

Neque desunt documenta rerum gestarum, quae
usum remedii restitutionis in integrum Supremo Ca-
merali iudicio coeuum extra omne dubium ponunt.
Eiusmodi exemplum restitutionis aduersus sententiam
Cameralem non deuolutoriam in causa *Walther Ehin-
gers wider Abten zu Ochsenhausen* a. 1499. petitae,
decretae, & 5. Maii 1501. iudicialiter reproductae ex
Archiuo Camerali adduxit L. B. de HARPPRECHT
l. c. p. 549. sub n. 154. Aliud exemplum in causa
*Martij von Martin zu Beyssenberg Ctra Erasmum Hut-
ter* petitae a. 1531. sed denegatae restitutionis in in-
tegrum Idem exhibet in Vol. 4. §. 149. p. 104.

§. X.

Concluditur, hoc remedium iam a primis temporibus in Camera visitatum per Rec. Visit. de 1533. Et subsequuta decreta generalia quoad formam duntaxat modificatum fuisse.

Errant itaque, qui in Rec. Visit. de a. 1533. §. 5. (a) prima huius remedii, quatenus aduersus sententias Camerales competit, stamina quaerunt. Ipsa potius huius recessus verba:

„Nachdem auch in dieser Visitation befunden, daß
 „die Procuratores restitutionem in integrum wider
 „erlangte Endurtheil vielfaeltig pflegen zu bitten &c.

fatis testantur, iam diu ante huic remedio locum fuisse. Neque tamen huic recessui primae legis scriptae gloriam inuideo, quae, quod hactenus sola obseruantia regebatur, remedio nostro, vt in rebus humanis fieri solet, in abusum degeneraturo, certos fines scripserit. Accessere subsequens temporibus varia, vt vocant, communia decreta illustr. Collegii Cameralis, alterum de 7. Iul. 1669. alterum de 7. Iul. 1671. per Recess. Visit. de 1713. in legem Imperii adoptata, quois modus petendarum restitutionum arctioribus limitibus circumscriptus fuit. His scilicet cautum est, vt procurator, mandatis specialibus principalis & aduocati causae instructus, ad praestandum iuramentum calumniae tam in implorantis principalis & aduocati, quam suam ipsius animam mox in primo se termino offerat. Sic tandem in eam, quae hodiernum obtinet, formam remedium nostrum coaluit.

(a) Nach-

(a) Nachdem auch in dieser Visitation befunden, daß die Procuratores restitutionem wider erlangte Endurtheil vielfältig pflegen zu bitten, welche zu Verhinderung der Execution und merklichen Schaden der gewinnenden Parthey thut gereichen; sollen Cammerrichter und Besytzer fleißiges Uffsehen haben, und wo sie befinden, daß die Restitution calumniose oder gefahrlicher Weiß oder aus Ursachen, so vormalis in Gerichtshaendel angezogen und deduciret worden waeren, oder sonst aus neuen unrechtmäßigen und unerheblichen Ursachen begehrt, solcher gebethener Restitution unangesehen in der Execution vermoeg gemeiner Rechten fortfahren, und die Procuratorn oder die Partheyen, welcher unter ihnen daran schuldig, in die expensas condemniren; wo aber einige Parthey die Restitution aus rechtmäßigen erheblichen Ursachen zu bitten vorhaette, soll daselbige articulatim geschehen, damit sich die Richter vermoeg der Rechten darnach wissen zu halten.

CAPVT II.

DE EO, QVOD CIRCA INTRODVCTIONEM HVIVS REMEDII ANTE DECRETVM COMMVNE DE XVII. IVL. MDCCLX. ET SVBSEQVVTVM VI. MAII MDCCLXVIII. VISITAT. NOV. CONCLVSVM IVSTVM FVIT.

§. XI.

Differentia processus iudicialis & extraiudicialis.

Quae in publica audientia proponuntur, *iudicialiter*, quae extra illam, seu in Senatu, seu in Cancellaria, Lectoria, aliove in loco fiunt, *extraiudicialiter fieri*

fieri dicuntur. Diuersam hanc procedendi rationem ipsi Iudicio Camerali coaeuam esse, ex antiquis Ordinationibus actisque constat.

§. XII.

Opinio L. B. de CRAMER, de obligatione restitutionem in regula iudicialiter introducendi.

Circa introductionem remedii restitutionis in integrum quid iuris? Licetne implorationem extraiudicialiter exhibere, praeuia iudicis cognitione ad iudicium dein remittendam; an vero mox iudicialiter producenda erit? Posterius sustinet L. B. de CRAMER in *Obseru. tom. I. Obs. 250. p. 568.* procuratorem adeo, qui extraiudicialiter implorauerit, puniendum esse contendens.

§. XIII.

Eius rationes.

Rationes suae sententiae *perillustris Auctor in Obs. 304. p. 671. sq.* sequentes adducit: 1) de extraiudiciali in causis restitutionis in integrum procedendi modo in Ord. Cam. nihil contineri; 2) ex praescripto decretorum communium de 1669. & 1671. de forma implorationis pro restitutione in integrum esse, tum vt in ipsa mox introductione mandata specialia ad praestandum iuramentum calumniae producantur, tum vt procurator ad dictum iuramentum in suam adeo ipsius animam praestandum se offerat, id quod extraiudicialiter fieri nequeat; 3) causas semel iudiciales etiam iudi-

❦

17

indicialiter prosequendas, & procuratoribus, ne in his extrajudicialiter agant, sub poena interdictum esse.

§. XIV.

Pro legalitate introductionis extrajudicialis rationes in contrarium adducuntur, 1) ex primaeuo petendae decernendaeque restitutionis modo.

Liceat mihi, quid hac de re ego sentiam, modeste, candide tamen, proferre. Mallem pro extrajudiciali restitutionis in integrum introductione verba facere, quam illam iuri Camerali aduersam protinus dicere. Hanc etenim probat

primo) antiqua in causis restitutionum procedendi forma. Sic in antiquo Camerae Imperialis iudicio ad implorationem partis restitui petentis citationem decretam, adeoque implorationem extrajudicialiter exhibitam fuisse, exemplum supra (§. IV.) allegatum testatur. Eundem restitutionis extrajudicialiter petendae, decernendae, & judicialiter reproducendae modum moderno Iudicio Camerali primis institutionis suae temporibus solennem fuisse, observavit perill. L. B. de HARPPRECHT in *Archivo Cam.* part. 2. p. 549. alioque exemplo supra (§. IX.) citato confirmavit.

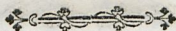
§. XV.

2) *Ex mente legum.*

Secundum pro extrajudiciali introductione argumentum, praestantissimum sane, ex C. O. C. P. III. tit.

C

62.

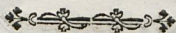

62. pr. duco. Monentur ibi illustres Iudicii Camera-
lis Senatores :

ein fleißiges Einsehen zu haben, und wo sie befunden, daß die Restitution calumniose oder gefahrlicher Weise, oder aus Ursachen, so vormals in Gerichtshaendeln angezogen und deduciret worden waeren, oder sonst aus neuen unrechtmæssigen unerheblichen Ursachen begehret, solcher gebetener Restitution unangesehen in der Execution vermoege der Rechte zu verfahren.

Vt in mentem legis studiosius inquiramus, non est. Primo siquidem obtutui illam sistit ingressus legis: Nachdem sich befunden, daß die Procuratores Restitution wider erlangte Endurtheil vielfaeltig zu bitten pflegen, welches zu Verhinderung der Execution und merklichen Schaden der gewinnenden Partheyen gereicht &c. Non alia certe erat, quam prauam intentionem partium deuictarum, in caussis vix non omnibus ad remedium restitutionis in integrum pessimo consilio confugientium, elidere; praecauere, ne remedium iuris alias saluberimum in arbitrarium remorandae executionis protrahendaeque iustitiae medium abeat. Aut itaque omnia fallunt, aut supra citata legis dispositio celerem, mox in ipsa restitutionis introductione, proinde extrajudicialiter instituendam, causfaliu cognitionem supremo iudicio commendat. Tolle hanc legis mentem, dic nihil aliud intendisse Legislatores, quam vt, causa restitu-

fitu.

stitutionis per longas processus iudicialis ambages protracta, discussa, tandemque denegata per sententiam restitutione, ad executionem procederetur; omnem profecto supra citatae legis dispositioni, de tuenda sententiarum Cameralium aduersus iniquas remoras executione vnice sollicitae, vim efficaciamque ademeris (a).

(a) *Visitations-Schlüsse die Verbesserung des Kayserl. Reichskammergerichtl. Justizwesens betr. II, Abtheil. p. 339.*

§. XVI.

3) *Ex dubiis cameralibus de 1595.*

Accedit tertio) pro legitima extraiudicialiter implorandi ratione ex regeffis Cameralibus antiquis testimonium omni exceptione maius. E numero quippe dubiorum cameralium de 1595. est & illud (a):

„Wann aduersus interlocutoriam restitutio in integrum zu bitten, ist für gut geachtet, daß es, wann ein Procurator sonst schon apud acta, (dieweil in solchen puncten auch schleuniger zu procediren ist,) sondere Citation ad videndum se restitui nicht vonnöthen, sondern solche petitiones alsbald iudicialiter summarie oder articulatim vorbracht werden moechten &c. (b).

Sic de iudiciali introductione causis restitutionis in integrum aduersus sententias interlocutorias priuatiue & per modum singularis priuilegii vindicanda supremum iudicium tum temporis laborabat; argumento sane manifesto, extraiudicalem restitutionis in integrum in-

troductionem vel maxime aduersus sententias definitiuas vřtatam, ipsique supremo iudicio probatam fuisse.

(a) in adpendice Corp. Iur. Cam. WINCKLERIAN. N. II. p. 55. dub. 121.

(b) Per rec. Dep. de 1600. §. 138. monitum hoc Camerale vi legis donatum fuit.

§. XVII.

Ad rationes L. B. de CRAMER respondetur.

Ad rationes, a L. B. de CRAMER in contrarium prolatas (supr. §. 13.), facilis responsio est. Ad Imam largior, expressam introductionis extraiudicialis mentionem in Ord. Cam. non fieri. Sed nunquid aequè parum introductionis iudicialis mentio fit? Ergo & illam e foro proscribendam esse dicas, oportet. Mihi sufficit, illam, si non in verbis, saltem in ratione legum fundari (§. 15.). Ad Idam ego equidem non video, quid obstet, quo minus implorationi extraiudiciali mandata specialia ad iurandum sub oblatione procuratoris de praestando iuramento, vt primum ad iudicium remissus fuerit, apponi queant. Cur, quae in extraiudiciali appellationis introductione probatur, oblatio ad iuramentum calumniae in primo termino iudiciali praestandum, in causis restitutionum extraiudicialiter introducendis non aequè valeat? Ad IIItam non is ego sum, qui regulae, quae in causis iudicialibus extraiudicialiter agere vetat, iniquam vim inferre auferim. Contendo tamen, hanc *ad causas iudiciales etiamnum indecisas* restringendam esse. Sen-

Sententia vero, contra quam pro restitutione in integrum imploratur, priori iudiciali disceptationi finem imposuit. A remedio restitutionis noua instantia, nouusque processus orditur. Nullus itaque supra nominatae regulae, quantum ad introductionem huius remedii, locus est. Nunquid etiam, hac non obstante, declaratio sententiae tam iudicialiter quam extraiudicialiter pro lubitu peti darique solet? (a).

(a) TAFINGER in Inst. iurisp. Cam. edit. nou. Sect. 4. Tit. 6. §. 997.

§. XVIII.

In praxi promiscuum iudicialis & extraiudicialis introductionis usum obtinuisse deducitur.

Ea, quae pro extraiudiciali restitutionis in integrum introductione ex principiis iurisprudentiae Cameralis adduxi, praxis denique confirmat. Promiscuum pro arbitrio partium iudicialis extraiudicialisue introductionis usum, saltim ante, quam per decretum commune 17. Iul. 1760. publicatum certo modo restringeretur, testantur scriptores rerum Cameralium vix non omnes, adlatis eam in rem multis praeiudiciis (a).

(a) Nominasse sufficet BLUMM in Proc. Cam. Tit. 78. n. 8. IO. ANDR. GERHARD in disc. de supremis in Imperio Rom. iudiciis, Aulico & Camerali &c. Cap. 4. §. 4. p. 65. HASE in dist. supr. cit. Cap. 4. §. 35. p. 44. HOFMANN in cit. dist. Cap. 3. §§. 36. & 37. TAFINGER loc. cit. §. 1011. Sammlung der Vist. Schlüsse II. Abtheil. ibique allegatum p. 339. in fine praeiudicium.

CAPVT III.

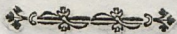
DE EXTRAIVDICIALI RESTITVTIONIS IN IN-
TEGRVM INTRODVCTIONE PER CONCLVSVM
VISIT. NOVISS. DE VI. MAII MDCCLXVIII.
GENERATIM NON SVBLATA.

§. XIX.

Monitum *Aff. de* LVDOLF, *vt* *extraiudicialis* *restitutionis* *intro-*
ductio *in* *vim* *legis* *praescriberetur.*

Monuit quondam perillustriſſis ſupremi huius iudicii Adefſor de LVDOLF in *Obſ. for. tom. 1. Obſ. 107. p. 289.* ad praescindendas moras decreto generali vt iniungeretur, ne implorationem pro restitutione in integrum liceret producere ad Acta, nisi prius extraiudicialiter exhibitam & per decretum iudicialiter remissam. *Cum enim, inquit, quae in Audientia agantur, Referentes caussarum non sciant, nisi Acta completa ipsi extradantur, vel fortuito; fieri potest, vt processus restitutionis, conquisitis studiose dilationibus, aliquot annorum tractum habeat, priusquam decidatur. Interim varii casus humani existere possunt, quibus executioni sententiae inferatur mora. Prolata vero imploratione extraiudicialiter, mox congregari poterit Senatus, & memoria Actorum priorum nondum plane abducta, an inſit quidquam cauſalibus vltiore deductione dignum, cognoſcere. Hoc casu, implorationem ad Acta dimittere, ſin ſecus, reiiciendo poſtulationem inuerecundam moratorius interpellationibus viam praecludere.*

§. XX.

§. XX.

Id quod per decretum commune de 17. Jul. 1760. in eo tamen casu solummodo, introduclum fuit, ubi post interpositam revisionem ad remedium restitutionis conuolaretur.

Monitum hocce, quo ad compescendas implorationes friuolas nullum certe salubrius, subsequitis postea temporibus sua se praestantia illustrissimo Collegio Camerali eatenus commendauit, vt, si non in genere, saltem in casu speciali in vim legis illud eleuare e re visum fuerit. In abusus quippe maximos nouiori praecipue aetate remedia iuris passim degenerabant. Vix publicata erat sententia cameralis, ad remedium reuisionis protinus pars victa properabat. Hac interposita, punctoque cautionis per longos anfractus annorumque spatia inter partes hinc inde ventilato, nunc tandem ex sententia supremi iudicis discussio, cum executio sententiae imminere videretur, en noua illius remorandae subterfugia! Iam sub praetextu repertorum nouorum documentorum a reuisione ad remedium restitutionis, in integrum profiliebatur. Huic malo, in summum iustitiae detrimentum in dies ingruescenti, occurrendum duxit Supremum Camerac iudicium, lato eam in rem 17ma Jul. 1760. communi, vt vocant, decreto, quo inter alia cautum:

„ Dieweilen auch ferner wahrzunehmen gewesen, daß
„ die Partheyen und Procuratores nach interponirter
„ und acceptirter Revision, auch dabey mit vielem Zeit-
„ verlust berichtigter Caution, entweder von neuem oder
„ gar

„gar zum zweyten und drittenmal Restitutionem in
 „integrum zu weiterem Aufenthalt der Execution zu
 „suchen sich unterstehen, dergleichen Anmassen aber
 „ohnschicklich und Ordnungswidrig, &c. Als wird
 „hiermit,

- 1) „daß in vorberührtem Fall bey Uebergebung der
 „Implorationschrift pro restitutione in integrum
 „jedermal auf die vorhero interponirte Revision foerm-
 „lich renuntiiert, auch
- 2) „solche Imploration extrajudicialiter, um sofort
 „das Noethige verfügen zu koennen, eingegeben wer-
 „den solle, verordnet &c. &c.

§. XXI.

*Extra hunc casum itaque promiscuus iudicialis vel extrajudicialis introductionis usus libero partium arbitrio relin-
 etus fuit.*

Sic, quae hucusque res merae facultatis fuerat, extrajudicialis remedii restitutionis in integrum introductio nunc ex decreto illo communi in vim legis abierat. Hanc legem tamen remedio restitutionis in genere scriptam fuisse, caue, dicas. Vel ipsa enim decreti communis verba diserte satis loquuntur, actum ibi fuisse de vnico tantummodo eoque singulari casu, *vbi in vna eademque causa post interpositam acceptatamque reuisionem, punctumque cautionis discussum, ad remedium restitutionis prosiliretur.* Extra hunc casum itaque in lege expressum cum dispositionem legis exten-

ten-

tendere nefas foret; in genere, omnibusque casibus non expressis, promiscuum iudicialis vel extrajudicialis introductionis usum, qui antehac obtinuerat (Cap. praec. §. 18.), libero partium arbitrio etiam porro relictum fuisse, iure contendo. Quod enim mutatum non fuit, cur stare prohibeatur?

§. XXII. *Decretum illud commune per Conclusum Vist. Nou. de 6. Maii 1768. reprobatum fuit.*

Decreta Camerae communia futurae Visitationis cognitioni subesse, non est ut moneam. Inde factum, ut illud, de quo quaeritur, a nouissima Visitatione ad examen reuocatum fuerit; Illustrissimi vero Confessus assensum non tulisse, euentus docuit. Intimatum siquidem fuit supremo Camerae Iudicio 6. Maii 1768. sequens Visitationis Conclusum:

„Daß der von demselben den 17ten Jul. 1760. publicirte gem. Bescheid, in so weit solcher die Renuntiation der Revision, im Fall einer nachsuchenden Restitution in integrum, und dessen außergerichtliche Imploration betrifft, von Visitationen wegen nicht genehmiget, sondern aufgehoben und ohnkraeftig erklaeret werde. (a).

(a) Visitationsschlüsse die Verbesserung des R. Kammergerichtl. Justitzwesens betr. I. Abth. S. 96.

D

§. XXIII.

§. XXIII. *Ex quo tandem L. B. de CRAMER legem generalem introductionis extraiudicialis prohibitiuam infert.*

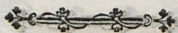
Decretum commune de a. 1760. sic sublatum vides. Itane eo ipso etiam restitutionis introductionem extraiudicialem quamcunque in genere sublatam dicam, adeo vt nunc ex Concluso Visitationis modo citato implorationem pro restitutione in integrum indistinctim iudicialiter produci necesse sit? Fateor, quod res est. De consequentia tam vaga ex dicto Concluso elicenda ne cogitassem quidem, nisi eam viro alioquin summo L. B. de CRAMER probatam viderem, qui in *Obseru. iur. tom. 6. P. 1. p. 140.* peculiarem obseruationem 1411. de introductione restitutionis i. i. extraiudicialiter facta *unfoermlich* dicenda inscripsit, illamque per conclusum *Visit. Nouiss. supra relatum e foro proscriptam*, proinde casu obueniens reiciendam esse sustinet, citato adeo in rem suam praeiudicio in causa *von Dahlberg modo von Münster C. die Freyherrlich - Dahlbergische Vormundschaft. &c.*

§. XXIV.

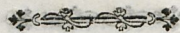
Id quod tamen neque cum regulis hermeneutices,

Autoritatem viri magni in iure camerale nominis veritati rei facile praeiudicium facere posse nemo dubitauerit, immo iam fecisse experientia edocti nouimus, cum TAFINGERVS, vir caetera doctissimus, in noua *institutionum iurisprudentiae camerale* editione

Señ.

Sect. 4. tit. 6. §. 1011. lit. z. p. 856. obseruationem illam bona fide suam quodammodo facere non haesitauerit. Sit itaque uenia homini, ueritatis seruendae uindicandaeque periculum utcumque facienti. Legi & relegi Conclufum Vifit. Nou. quin legis uniuersalis introductionis extraiudicialis prohibitiuae uel uolam uel uestigium deprehendere licuerit. Subducamus rationes paullo exactius, & ad fanas hermeneutices regulas rem examinemus. Aut omnia fallunt, aut his opinio a L. B. de CRAMER uenditata e diametro repugnat. Ante commune decretum de a. 1760. liberam partibus restitutionis iudicialiter uel extraiudicialiter introducendae facultatem ex legibus imperii aequae ac obseruantia fori competiisse, in Cap. praec. probatum dedi. Hoc partium arbitrium per decretum commune camerale de 1760. generatim non sublatum, sed in casu duntaxat singulari restitutionis post interpositam iam semel reuisionem petendae ad necessitatem introductionis extraiudicialis restrictum fuisse, saluo caeteroquin extra hunc casum partium arbitrio, ex iis, quae supra (§§. 20. & 21.) dicta sunt, non minus constat. Uisitatio itaque nouissima, reprobando decretum illud commune, nunquid in eum statum rem reduxit, in quo ante latum commune decretum fuit? Sussulit itaque non introductionem extraiudicalem ipsam, sed necessitatem introductionis extraiudicialis per decretum commune in uim legis praescriptam; respexit ad casum particularem eundem, qui quondam

dam decreti communis obiectum fuerat, & vt in hoc aeque ac in caeteris casibus, per decretum commune non modificatis, libera denuo restitutionis vel iudicialiter vel extraiudicialiter, prout e re partium visum fuerit, introducendae copia esset, voluit. Tantum abest, vt inde generalis restitutionum iudicialiter posthac introducendarum norma exculpi queat, vt potius, ne in casu quidem particulari per decretum commune antea determinato, restitutionis iudicialiter introducendae obligatio in Concluso Visitationis scripta sit.

§. XXV.

Neque cum verbis conclusi,

Profecto vel ipsa conclusi verba id satis innunt, decretum commune eatenus reprobantis, *in so weit solcher die Renuntiation der Revision, im Fall einer nachsuchenden Restitution in integrum, und dessen aufergerichtl. Imploration betrifft;* En limites conclusi exacte definitos! Eosdem fines, quos suo quondam decreto communi Iudicium Camerae, etiam Visitationis Confessus suo concluso praescipit, neque hos egredi Visitationum intentio vnquam fuit. Decretum commune volebat, vt in casu reuisionis iam interpositae restitutionem imploraturus imo reuisioni renunciaret, 2do implorationem pro restitutione necessario extraiudicialiter exhibeat. Decretum illud eatenus reprobare, quid hoc aliud est, quam dicere: Cesset in casu proposito imo) renunciatio reuisionis; cesset 2do) implo-

rationis extraiudicialiter exhibendae obligatio; proinde partibus, sicut alias, ita & in hoc casu, libera restitutionis vel iudicialiter vel extraiudicialiter petendae facultas plenarie restituta esto.

§. XXVI.

Neque cum posterioribus Iudicii Cameralis de emendando restitutionis processu monitis Visitationi exhibitis, convenit.

Egregiam modo dictis lucem foenerantur ea, quae post allegatum Conclusum de emendando restitutionis processu adhuc acta fuerunt. Supremum quippe Camerae imperialis iudicium per Conclusum Visitationis de 4ta lul. e. a. vt, quid sibi circa emendandum restitutionis in integrum processum videretur, proponeret, excitatum (a), in monitis suis 20. Ian. sequentis anni illustrissimo Confessui exhibitis inter alia commendavit,

„zu verordnen, daß die Restitutionsgesuche mit einander iudicialiter eingelegt würden (b).

Conclusum superius decreti communis de 1760. reformatorium (§. 22.) tum temporis, cum haec monita exhiberentur, iam extitisse recorderis velim. Itane vero crediderim, illustrissimum Collegium camerale, tanquam medium emendandi restitutionis processus, futurae demum legislationi commendasse introductionem iudicalem, quae iam aliunde ex Concluso Visitationis

tationis anteriori de 6ta Maii 1768. vim legis obtinisset? Mihi saltem id nemo persuaserit.

(a) *Visitat. Schlüsse*, I. Abtheil. p. 95.

(b) *Eben dieselben* II. Abth. p. 488.

§. XXVII.

Hinc pro libertate iudicialis vel extraiudicialis introductionis etiamnum salva concluditur.

Concludo potius pro libera iudicialis vel extraiudicialis introductionis facultate, post Conclusum Visitationis de 6ta Maii 1768. etiamnum salva. Et si veritati rei, iam alioquin satis probatae, momenti quidpiam ab autoritate conciliandum fit, testem voco virum, eo ex capite, quod Ipse Confessui Visitationis interfuerit, adeoque habitaram deliberationum copiam habuerit, omni facile exceptione maiorem (a), qui, postquam historiam legislationis conclusi nostri ex protocollis Visitationis studiose congessit, tandem eam Concluso vim tribuit:

„Wodurch es in der That nunmehr dem Willen der
„Partheyen übergeben sey, ob sie gerichtlich oder auf
„sergerichtlich mit ihrem Restitutionsgesuch einkommen
„wollen.

(a) Est is meritisimus Auctor der Anmerkungen über die Visitationsschlüsse p. 341.

§. XXVIII.

Quae per praeiudicium a L. B. de GRAMER allegatum, tantum abest, ut conucllatur;

Neque quidquam in contrarium facit praeiudicium

cium in causa von Dahlberg modo von Münster Ctra die Freyherrl. von Dahlbergische Vormundschaft, a L. B. de CRAMER supra (§. 23.) in rem suam citatum. Nolo dicere de iustis praeiudiciorum finibus, aliis dudum obseruata (a). Id tantum moneo, in ea, quam L. B. de CRAMER adduxit, camerali sententia, nihil omnino reperiri, vnde eius opinioni robur accedat. Petita equidem restitutio ibi tanquam *informis* denegatur; sed rationem infortitatis nequam in introductione extraiudiciali, sed in defectu mandatorum specialium ad iurandum a Procuratore implorante non productorum, quaerendam esse, poena contra hunc dictata:

„um willen er pro restitutione in integrum ohne
 „Vollmacht zu Abschwoerung des Restitutionseydes an-
 „zurufen sich unterstanden,

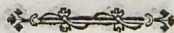
disertis verbis loquitur.

(a) DECKHER. in praefat. relat. Cameral. de LVDOLF in comment. system. p. 89. 228. & 249.

§. XXIX.

Vt potius alio eoque nouissimo exemplo firmetur.

Coronidis loco addam exemplum nouius & in rem meam faciens. In causa nimirum Appellationis von Kerpen C. von Dehren pars appellans de introducendo contra sententiam cameralem confirmatoriam 17. Iul. 1769. latam remedio restitutionis laborabat. Declaratione iudiciali desuper facta non attenda, ferebatur interim paritoria ad sententiam, ipsumque mandatum

datum de exequendo 17. Iul. 1780. decernebatur. Metus instantis executionis, huic enim a Directorio Ordinis equeſtris ad Rhenum, legitimo in caussa executoris, dies iam dicta erat, de introducenda ocyus restitutione partem victam admonebat. Quare imploratio pro restitutione i. i. vna cum inhibitione temporali 4ta Aug. e. a. extraiudicialiter in supremo Camerae iudicio exhibebatur. En, quod eodem adhuc die prodiit decretum:

„Wird Supplicant die nachgesuchte Restitution nach
 „geendigten Ferien iudicialiter zu produciren ange-
 „wießen, die mitgesuchte inhibitio temporalis aber
 „als verspätet abgeschlagen.

Vides implorationem pro restitutione vtut extraiudicialiter exhibitam, non ideo reiectam, potius ad iudicium remissam; inhibitionem vero non ex capite infamiae implorationis, sed ceu *serotinam* denegatam! Suppone, Amplissimum Senatam de obligatione introductionis iudicialis ex lege incumbente conuictum fuisse, quin aliter omnino decreturus & in procuratorem informiter implorantem condigna poena animaduersurus fuisset, nullus dubito,

Gießen, Diss., 1781-92

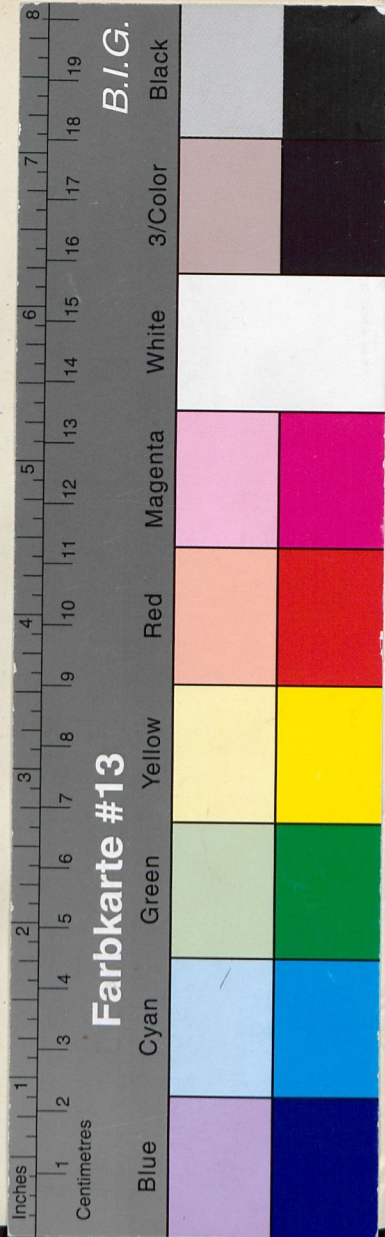
ULB Halle

005 360 757

3

1787, 11 8

DISSERTATIO INAUGURALIS IURIDICA
DE
EXTRAIVDICIALI REMEDII
RESTITVTIONIS IN INTEGRVM
IN SVPREMO CAMERAE IMPERIALIS IVDICIO
INTRODVCTIONE, PER CONCLVSVM VISITATIONIS
NOVISSIMAE DE VI. MAII MDCCLXVIII.
GENERATIM NON SVBLATA, NEQVE ADEO TANQVAM
INFORMI REHICIENDA

1

QVAM
AVCTORITATE
ILLVSTRIS IVRECONSVLTORVM ORDINIS
IN ALMA LVDOVICIANA
PRO LICENTIA
SVMMOS IN VTROQVE IVRE HONORES
CONSEQVENDI

2

DIE XIV. APRILIS MDCCCXXXI.
IN AVDITORIO IURIDICO
SOLENNITER PROPVGNABIT
AVCTOR
IACOBVS ABEL,
WETZLARIENSIS.

GIESSAE
TYPIS IO. IACOB. BRAVN, ACAD. TYPOGR.